

تهیه نقشه شوری خاک با استفاده از روشهای درون یابی (مطالعه موردی: منطقه دشت باغه)

پیوند پاپن^۱، سوفیا بارانی^۲، پروانه تیشه زن^۳

Payvand_p2006@yahoo.com

چکیده

وجود تغییرات مکانی در خصوصیات خاک امر طبیعی می باشد ولی شناخت این تغییرات به ویژه در اراضی کشاورزی جهت برنامه ریزی دقیق و مدیریت امری اجتناب ناپذیر است برای این منظور و بادر نظر گرفتن هزینه ها از چند نقطه در منطقه نمونه برداری میشود و برای دیگر نقاط منطقه باروشهای مختلف مانند روشهای درونیابی تخمین زده میشود تکنیکهای مختلفی برای درون یابی وجود دارد که براساس روشهای ریاضی و اماری متفاوتی بنا شده اند باتوجه به عدم شناخت نحوه تغییرات مکانی پدیده ها روشهای مختلف درون یابی از مومن میشوند تا بهترین روش درون یابی با کمترین خطای برآورده انتخاب شود براین اساس بانمونه برداری از ۹۶ نقطه از خاک در عمقهای ۵۰-۱۰۰ و ۵۰-۱۵۰ سانتی متری اراضی دشت باغه در استان خوزستان پژوهشی انجام شد تا شوری خاک به عنوان یکی از پارامترهای کیفی خاک درون یابی و پهنه بندی شود نتایج این بررسی نشان داد بیشترین هدایت الکتریکی عصاره اشباع نمونه های خاک در بخش جنوبی و بخش میانی محدوده طرح قرار گرفته است در این تحقیق تطبیق نقشه های پهنه بندی به روش های مختلف کریجینگ، IDW و Spline با واقعیت های زمینی نشان داد که روش IDW و نقشه های پهنه بندی شده توسط این روش به واقعیت زمینی نزدیک تر است.

کلمات کلیدی: شوری، خاک، درون یابی، کریجینگ، تغییرات مکانی.

مقدمه

شور شدن خاک یکی از مهم ترین فرآیندهای مخرب خاک می باشد و وجود سدیم در خاک سبب پراکنش ذرات خاک و تخریب خاک شده و فرسایش خاک را تشدید می کند. به طور میانگین ۲۰ درصد از اراضی دنیا تحت تأثیر پدیده ی شوری قرار گرفته اند. در ایران از ۱۶۵ میلیون هکتار سطح کشور، مساحتی در حدود ۲۳/۵ میلیون هکتار (۱۴/۲ درصد) به درجات مختلف با مسئله ی شوری همراه است (دائم پناه و همکاران ۱۳۹۰) مطالعه بر روی تغییرات مکانی و زمانی شوری خاک در تعیین الگوی کشت مناسب منطقه، پیش بینی عملکرد محصولات و مدیریت درست مزرعه بسیار موثر است. به طور کلی پیش بینی خصوصیات خاک

^۱ کارشناس ارشد خاکشناسی سازمان آب و برق خوزستان

^۲ کارشناس ارشد خاکشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز

^۳ دکتری آبیاری و زهکشی دانشگاه شهید چمران اهواز

که در مکان و زمان متغیراند بر اساس نقشه های خاک صورت میگیرد که این نقشه ها تغییرات مکانی پارامترهای خاک را نادیده میگیرند و برای آنها در یک نوع تیپ خاک یک مقدار یکسان در نظر می گیرد و پراکندگی صحیح این پارامترها را ارائه نمیدهد. با توجه به مشکلات فوق استفاده از روش های درون یابی مطرح میگردد. تکنیک های درون یابی به دو شیوه کلی انجام می گیرد. روش اول درون یابی قطعی Deterministic نامیده میشود. این روش درون یابی با برقراری روابط آمار کلاسیک بین مقادیر نقاط معلوم اقدام به تخمین مقادیر مجهول میکند و به دو دسته ی درون یابی سراسری و موضعی (Global and Local) تقسیم میشوند. در تکنیک های سراسری تخمین با استفاده از تمامی داده ها انجام می شود ولی در تکنیکهای موضعی تخمین با استفاده از نقاطی که در همسایگی محل تخمین می باشد، انجام می شود. روش دوم درون یابی، روش زمین آمار است که بر اساس ویژگیهای آماری نقاط نمونه گیری شده استوار می باشد. تکنیک های درون یابی زمین آماری کمیت همبستگی مکانی نقاط نمونه برداری شده را مدنظر قرار داده و تخمین را بر اساس موقعیت قرار گیری مکان نمونه های اندازه گیری نشده انجام می دهد. مطالعات زیادی در زمینه مقایسه ی روشهای مختلف درون یابی و ترسیم نقشه های هم مقدار انجام شده است. بطور مثال لیش و همکاران (۲۰۰) در مطالعه ۱۳ هکتار از اراضی کشاورزی جنوب غربی کشور آمریکا، نقشه شوری مزرعه را- قبل و بعد از عملیات آب شویی با استفاده از اندازه گیری هدایت الکتریکی عصاره اشباع خاک در عمق صفر تا ۳۰ سانتی متر تهیه کردند. پوتست و بوروتو (۲۰۰۱)، نقشه شوری خاک بخشی از اراضی جنوب شرقی کشور کوبا، در شبکه ۲۰۰ متر عمق ۲۰-۰ سانتی متر را تهیه نمودند و نتیجه گرفتند که شوری خاک در اراضی پست تر بیشتر میباشد. آنها دلیل زیادتر بودن شوری خاک در اراضی پست تر را کم عمق بودن سطح آب زیرزمینی نسبت به اراضی مرتفع دانستند. یانل و همکاران (۲۰۰۷) با بررسی روشهای مختلف زمین آمار در برآورد شوری خاک در اراضی شور ساحل شانگیوی چین با تعداد داده های متفاوت، دریافتند که روش کریجینگ و رگرسیون کریجینگ نسبت به روش کریجینگ دقت بیشتری در برآورد شوری خاک داشتند. مطالعه ای به وسیله حسینی و همکاران (۱۹۹۴) برای تعیین روش های مناسب میان یابی برای ایجاد نقشه های خطوط هم مقدار شوری خاک در ۱۶ هزار هکتار اراضی استان خوزستان در جنوب غربی ایران صورت گرفت. نتایج نشان دادند که روش کریجینگ معمولی نسبت به دیگر روش های درون یابی دقت بیشتری داشته است. احمد آلی و همکاران (۱۳۸۷) به بررسی و تعیین پراکنش مکانی شوری و اسیدیته در سه عمق ۰-۳۰، ۳۰-۶۰ و ۶۰-۹۰ سانتی متری خاک در منطقه بوکان پرداختند. برای این منظور روش کوکریجینگ برای تخمین و تهیه نقشه پراکنش پارامترهای مذکور استفاده شد. نتایج حاصل از این تخمین با نتایج حاصل از کریجینگ معمولی در آن نقاط مقایسه شد. نتایج نشان داد که روش کوکریجینگ برتری زیاد محسوسی نسبت به کریجینگ ندارد. با در نظر گرفتن پیچیدگی این روش در شرایطی که تعداد نمونه ها برابر باشد و مدلهای برازش داده شده بر داده ها یکسان باشد، روش کریجینگ توصیه میشود. جمز و همکاران (۲۰۰۳)، با طراحی شبکه های منظم ۱۰۰*۱۰۰ و اندازه گیری هدایت الکتریکی عصاره اشباع خاک (ECe) در یک مزرعه در کشور بریتانیا ۳ محدود شوری خاک که شامل ۱۴/۷-۲۷/۲ و ۲۷/۳-۴۸ میلی زمینس بر متر بود را به دست آوردند. عالمی و همکاران (۱۹۸۸) با مقایسه روشهای کریجینگ و کوکریجینگ که هدایت الکتریکی متغیر اصلی و درصد رس خاک را متغیر کمکی در نظر گرفتند به این نتیجه رسیدند که استفاده از کریجینگ بهتر است. محمدی و چیت ساز (۱۳۸۱) با استفاده از تخمین گره های زمین آماری و با کمک گرفتن از اطلاعات رقومی سنجنده لندست بعنوان متغیر ثانویه، تغییرات مکانی برخی از خصوصیات خاک سطحی از جمله هدایت الکتریکی، درصد رطوبت اشباع، نسبت جذب سدیم و درصد آهک را برآورد کردند. توجه به مطالب بیان شده، پژوهش حاضر روش های مختلف درون یابی زمین آماری را در یکی از مناطق جنوبی ایران بررسی می کند تا بهترین روش درون یابی پارامتر شوری خاک را در این منطقه بررسی و معرفی نماید.

مواد و روش ها

دشت باغه در استان خوزستان در در منتهی الیه اراضی پای پل مابین عرض جغرافیایی ۳۱° ۵۰' تا ۳۱° ۴۵' شمالی و طول جغرافیایی ۴۸° ۰۷' تا ۴۸° ۱۸' واقع شده و از شمال به دشت اریض و از جنوب به تپه های ماسه ای منطقه خسر ج واقع شده است. برای بررسی تغییرات مکانی شوری خاک از ۹۶ نقطه در عمق های ۵۰-۰، ۱۰۰-۵۰ و ۱۵۰-۱۰۰ سانتی متر نمونه برداری

انجام شد و شوری همه نمونه ها در عمق های مذکور در آزمایشگاه تعیین شد. بعد از اطمینان حاصل کردن از نرمال بودن داده ها، اقدام به تجزیه و تحلیل ساختار تغییرات مکانی با استفاده از تغییرنا صورت گرفت. تغییرنا، تغییرات مکانی فاصله ای یا ساختار تغییرپذیری یک متغیر خاص را نشان داده و از ابزارهای اساسی زمین آمار، جهت بررسی تغییرات مکانی خصوصیات خاک می باشد (ایساک و سریواستاو، ۱۹۸۹). برای تغییرنا می ایده آل، سه پارامتر را می توان به صورت اثر قطعه ای، حد آستانه و دامنه مؤثر بیان کرد. اثر قطعه ای بیان کننده مؤلفه غیرساختاری (تصادفی) واریانس می باشد. حد آستانه، تقریبی از واریانس کل را ارائه نموده و مقدار دامنه، بیانگر فاصله ای است که در ماورای آن نمونه ها را می توان مستقل از یکدیگر به حساب آورد (محمدی، ۲۰۰۶). درجه وابستگی مکانی از تقسیم واریانس اثر قطعه ای به واریانس کل (آستانه) ضرب در ۱۰۰ به دست می آید. اگر نسبت کمتر از ۲۵ درصد باشد، متغیر دارای کلاس وابستگی مکانی قوی می باشد، اگر نسبت بین ۲۵ تا ۷۵ درصد باشد، متغیر کلاس وابستگی مکانی متوسط دارد و اگر نسبت بیش از ۷۵ درصد باشد، متغیر کلاس وابستگی مکانی ضعیفی دارد (کمبردل، مورمان، پارکین، کارلن، تورو، کنیکا، ۱۹۹۴).

در این پژوهش، واریوگرام های تجربی متغیر مورد مطالعه با استفاده از نرم افزار GS^+ (v.5.1) برازش داده شده و با استفاده از نرم افزار Variowin 2.2 (پنتیر، ۱۹۹۶)، تغییرنا می تهیه شد. پس از تعیین پارامترهای مدل بر اساس حداقل کردن وزن دهی مجموع مربع انحراف بین مقادیر مشاهده و محاسبه شده، عمل کریجینگ به وسیله وزن های محاسبه شده برای هر نقطه با استفاده از معادله (۱) انجام گرفت:

$$\hat{Z}(x) = \sum_{i=1}^n \lambda_i x Z_i(x_i) \quad (1)$$

که در آن، λ_i وزن متغیر در نقاط اندازه گیری شده و $Z(x_i)$ مقدار متغیر در نقاط اندازه گیری شده است (محمدی و همکاران، ۲۰۰۸). کریجینگ، تکنیک میان یابی یک متغیر در نواحی نمونه برداری نشده به کمک مقادیر متغیر در نقاط نمونه برداری شده مجاور و وزن های تعیین شده توسط مدل واریوگرام می باشد (محمدی، ۲۰۰۶).

نتیجه گیری

پس از نرمال سازی داده ها و رسم واریوگرام متغیرهای شوری از روش IDW (Inverse Distance Weighted) نقشه های پهنه بندی خصوصیت فوق تهیه گردید. نتایج رسم نیم تغییرنا نشان داد که پارامتر شوری بغیر از عمق ۵۰ تا ۱۰۰ که دارای مدل نمایی بوده، همگی بر مدل کروی برازش شدند، دامنه تاثیر (A0)، حد آستانه (C) و ناگت (C0) در شکل های ۱ تا ۴ نشان داده شده است. در این تحقیق تطبیق نقشه های پهنه بندی به روش های مختلف کریجینگ، IDW و Spline با واقعیت های زمینی نشان داد که روش IDW و نقشه های پهنه بندی شده توسط این روش به واقعیت زمینی نزدیک تر است. توصیف آماری خصوصیات خاک مورد بررسی در منطقه باغ و نتایج ارزیابی روش وزن دهی عکس فاصله در جداول ۱ و ۲ ارائه شده است.

نقشه توزیع نقاط شوری در لایه سطحی ۹۶ نقطه مورد مطالعه نشان داد که شوری های ۰-۲، ۲-۴، ۴-۸، ۸-۱۶، ۱۶-۳۲، ۳۲-۶۰ و بیشتر از ۶۶ دسی زیمنس بر متر به ترتیب ۱۶/۶۷، ۲۷/۱، ۱۲/۵، ۱۲/۵، ۱۰/۴، ۹/۳۷، و ۱۱/۴۶ درصد از اراضی مورد مطالعه را به خود اختصاص داده اند (شکل ۵). نقشه پهنه بندی شوری در همین لایه به روش IDW نشان داد که بازه های شوری ذکر شده به ترتیب ۲۱، ۱۸/۴، ۱۴/۶، ۱۲/۵، ۱۲/۲، ۱۴/۹ و ۶/۴ درصد از مساحت کل اراضی را به خود اختصاص داده اند (شکل ۶). توزیع نقاط شوری و همچنین پهنه بندی آن در عمق های ۵۰-۰، ۵۰-۱۰۰ و ۱۰۰-۱۵۰ سانتی متر به همراه درصد هر یک از بازه های شوری در شکل های ۷ الی ۱۲ نشان داده شده است. نتایج نشان داد که بیشترین شوری در دشت های مسطح و فروافتاده موضعی بخش جنوبی (حوالی روستای متروک دهیمی) و همچنین بخش میانی ناودیس دو رشته تپه بخش شمال شرقی محدوده طرح قرار گرفته است، که اغلب آنها با سطح ایستابی بالا و آب ایستی مقطعی در این محدوده ها هماهنگی دارد.

علیرغم کروی بودن مدل ها از تخمینگر وزن دهی عکس فاصله برای تخمین استفاده گردید. از دلایل عمده آن بزرگ بودن منطقه و تراکم کم نمونه می توان برشمرد. از طرف دیگر مقایسه آماره های ارزیابی صحت روش های درون یابی نشان داد که در اکثر موارد تفاوت بین دو روش کم است. اما در پهنه بندی ویژگی های مطالعه شده به علت آنکه در نمایش گرافیکی، روش وزن دهی عکس-

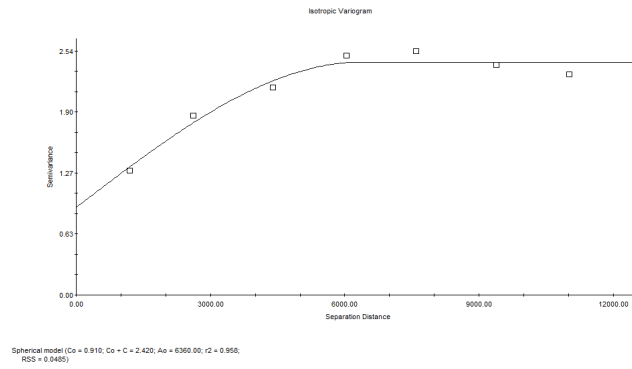
فاصله در مقایسه با کریجینگ (که تغییرات را نرم می‌سازد) تغییرات را محسوس تر نشان می‌دهد، بنابراین از این تخمینگر با توان وزنی ۳ استفاده گردید.

جدول ۱- توصیف آماری خصوصیات خاک مورد بررسی در منطقه دشت باغه

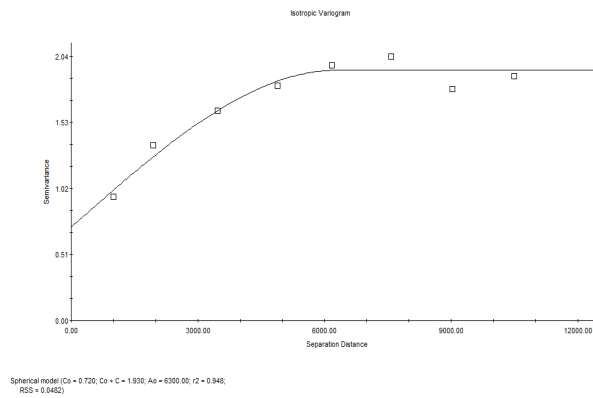
	ECe -surface	ECe 0-50cm	ECe 50-100cm	ECe 100-150cm
Mean	20.49	14.86	9.68	9.79
Median	6.020	5.9750	4.700	5.395
Std. Deviation	35.18	21.14	11.17	12.09
Skewness	3.514	2.799	1.888	2.115
Kurtosis	15.373	9.865	3.647	4.830
Range	211.5	118.9	51.95	63
Minimum	0.50	0.50	0.45	0.00
Maximum	212.00	119.40	52.40	63.00
CV	172	142	115	124

جدول ۲- ارزیابی روش وزن دهی عکس فاصله

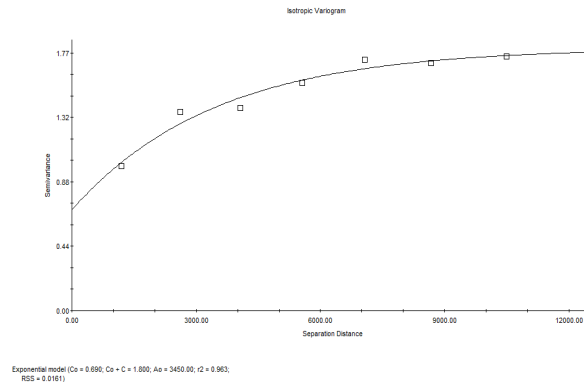
MBE میانگین اریبی خطا	MAE مطلق میانگین خطا	RMSS مجذور خطای کاهش یافته	Mean میانگین	مدل واریوگرام	روش درون یابی	خصوصیات خاک
0.07	18.51	0.23	20.42	کروی	وزن دهی عکس فاصله	ECe-surface
0.08	11.96	0.33	14.78	کروی	وزن دهی عکس فاصله	ECe 0-50
-0.19	6.03	0.19	9.92	نمایی	وزن دهی عکس فاصله	ECe 50-100
-0.4	7.64	1.13	10.16	کروی	وزن دهی عکس فاصله	ECe100-150

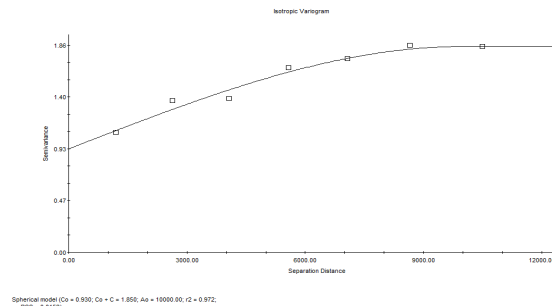
شکل ۱- نیم تغییر نما (واریوگرام) قابلیت هدایت الکتریکی (ECe) در خاک سطحی دشت باغه

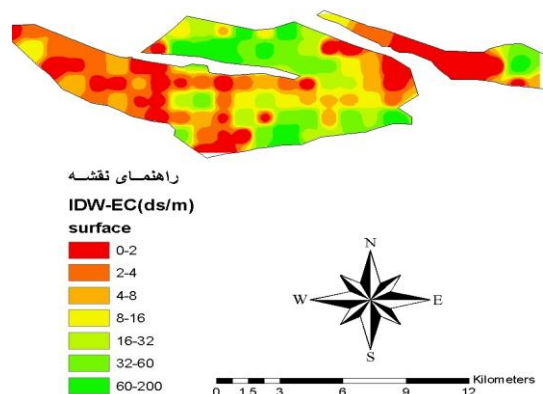
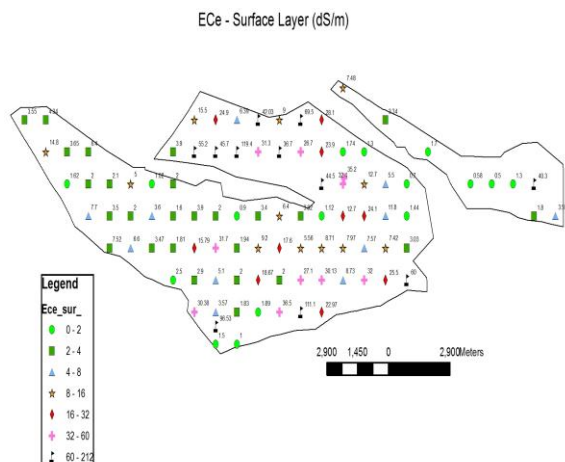
شکل ۲- نیم تغییر نما (واریوگرام) قابلیت هدایت الکتریکی (ECe) در عمق ۵۰-۱۰۰ سانتی متری خاک دشت باغه

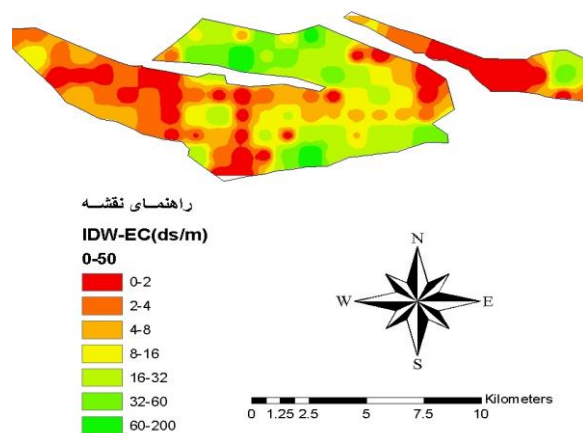
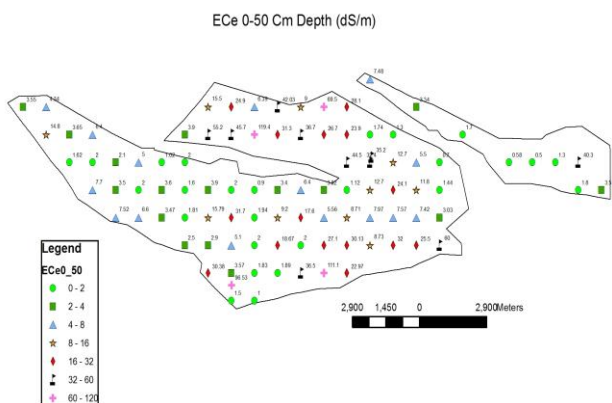
شکل ۳- نیم تغییر نما (واریوگرام) قابلیت هدایت الکتریکی (ECe) در عمق ۱۰۰-۵۰ سانتی متری خاک دشت باغه

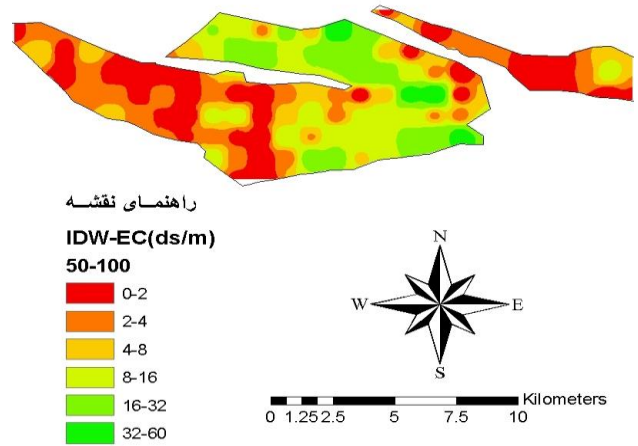
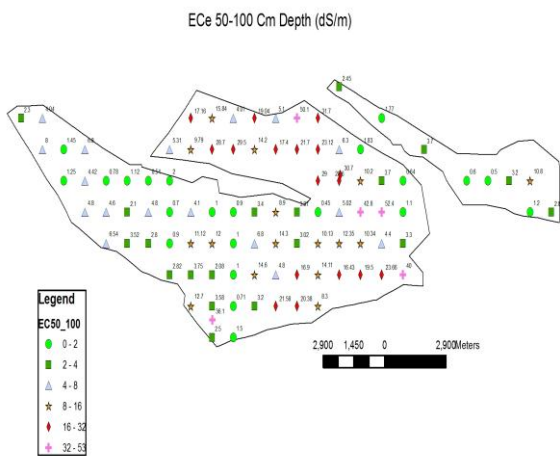
شکل ۴- نیم تغییر نما (واریوگرام) قابلیت هدایت الکتریکی (ECe) در عمق ۱۵۰-۱۰۰۰ سانتی متری خاک دشت باغه

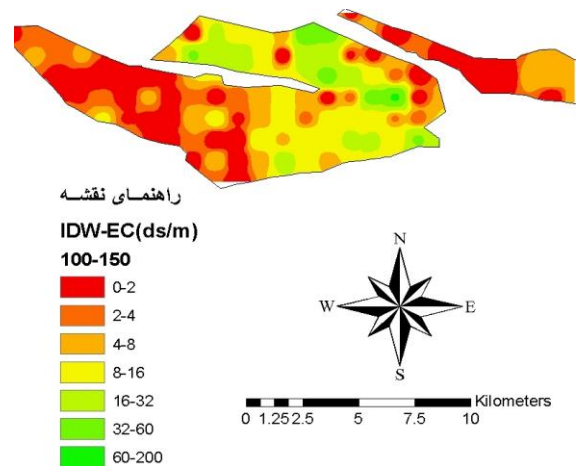
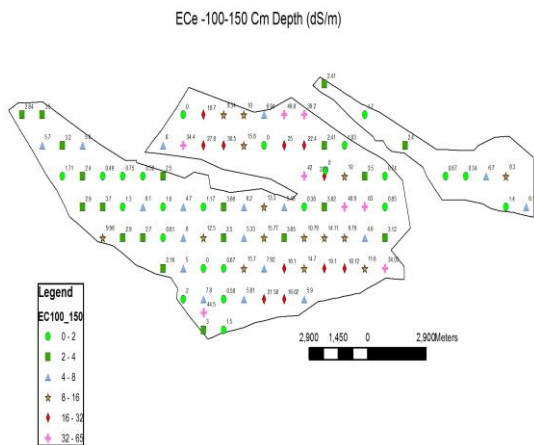
شکل ۵۶- توزیع مقادیر شوری (چپ) و نقشه پهنه بندی قابلیت هدایت الکتریکی (E_{Ce}) در لایه سطحی خاک دشت باغه (راست)

شکل ۵۷- توزیع مقادیر شوری (چپ) و نقشه پهنه بندی قابلیت هدایت الکتریکی در عمق ۰-۵۰ سانتی متری خاک دشت باغه (راست)

شکل ۹ و ۱۰- توزیع مقادیر شوری (چپ) و نقشه پهنه بندی قابلیت هدایت الکتریکی در در عمق ۱۰۰-۵۰ سانتی متری خاک دشت باغه (راست)

شکل ۱۱ و ۱۲- توزیع مقادیر شوری (چپ) و نقشه پهنه بندی قابلیت هدایت الکتریکی در در عمق ۱۵۰-۱۰۰ سانتی متری خاک دشت باغه (راست)

تقدیر و تشکر:

در پایان نویسندگان این مقاله از سازمان آب و برق خوزستان و دفتر تحقیقات و استانداردهای شبکه های آبیاری و زهکشی تشکر و قدردانی می نمایند.

منابع

۱. احمدالی خ. نیک مهر س و لیاقت ع. ۱۳۸۷. ارزیابی روشهای کریجینگ و کوکریجینگ در تخمین شوری و اسیدیته عمقی خاک (مطالعه موردی: اراضی منطقه بوکان). (مجله پژوهش آب ایران. ۵۵-۶۴)
۲. دائم پناه، ر. حقنیا، ق. علیزاده، ا. و کریمی کارویه، ع. ۱۳۹۰. تهیه نقشه شوری و سدیمی خاک با روشهای دورسنجی وزمین آماری در جنوب شهرستان مه ولات. نشریه آب و خاک علوم و صنایع کشاورزی. (۴۹۸-۵۰۸)
۳. قربانی، خ. ۱۳۹۱. رگرسیون وزن دار جغرافیایی: روشی برای ترسیم نقشه های همبارش استان گیلان. نشریه آب و خاک (علوم و صنایع کشاورزی). (ص ۷۴۳-۷۵۲)
۴. محمدی، ج. و چیت ساز، و. ۱۳۸۱. مقایسه تخمینگرهای ژئواستاتستیکی و رگرسیون خطی مجله علوم خاک و TM جهت برآورد برخی از خصوصیات خاک سطحی به کمک دادههای رقومی ۹۵-۱۰۲.
5. Adriana, L.D. 2007. On the use of soil hydraulic conductivity functions in the field. Soil Sci. 93: 162-170.
6. Alemi M. H. Shahriari M. R. and Nielsen D. R. 1988. Kriging and Cokriging of soil properties. Soil Technology, 1: 117- 132.
7. Hosseini, E., Gallichand, J.D., and Marcotte. 1994. Theoretical and experimental performance of spatial interpolation methods for salinity analysis. Trasc, ASAE. 36: 1799-
8. 1807.
9. James, I.T., Waive, T.W., Bradley, R.I., Taylor, J.C., and Godwin, R.J. 2003. Determination of Soil Type Boundaries using Electromagnetic Induction Scanning Techni